

Motion till riksdagen

1989/90:Kr329

av Gunilla Andersson m.fl. (s)

Dövas rätt till information i TV

Vi är i vårt land måna om att också minoritetsspråk skall ges utrymme i våra medier. Sedan 1981 är de dövas teckenspråk ett erkänt och accepterat språk. Varje år föds ca 200 döva barn som aldrig kan lära sig svenska riktigt i tal och läsning.

I vårt informations-samhälle är de döva en grupp som inte nås av viktig information. De får inte heller möjlighet att följa händelser i omvärlden på samma sätt som vi hörande, därför att t.ex. TV-programmen inte är teckenspråkstolkade och kanske inte ens textade. Man måste kunna kräva av TV att dagligen minst ett nyhetsprogram teckenspråkstolkas, men det skall vara en målsättning att ge denna service i alla program.

Också lokal- och region-TV bör täcka in de döva i sin planering av sändningar. Det finns anledning att tänka på hur man som döv kan uppleva katastrofer som inträffar någonstans, om ingen kan förklara på teckenspråk! I debatter och på möten har den döve inte stor chans att följa med eller uttrycka en åsikt därför att det aldrig är självklart att teckenspråkstolk finns med.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om de dövas rätt till information i TV.

Stockholm den 25 januari 1990

Gunilla Andersson (s)

Reynoldh Furustrand (s)

Maud Björnemalm (s)

Yngve Wernersson (s)